

Synode van de Evangelische Broedergemeente

Zitting 2016 in Bad Boll

Preek tijdens de Openingsdienst op 22 mei 2016 (Johannes Welschen)

Tekst: 1 Petrus 4: 7-11

Waarde synodeleden, gemeenteleden, patiënten uit het Kurhaus,
beste zusters en broeders,

De EBG, klaar voor de toekomst

De Synode van de Europees-Continental Provincie van de Evangelische Broedergemeente staat in het teken van dit motto. Met meer dan honderd zusters en broeders uit acht Europese landen zijn wij hier in Bad Boll bij elkaar gekomen en zullen niet alleen over de toekomst discussiëren. Wij moeten ook besluiten nemen om de Broedergemeente klaar te maken voor de toekomst. Wij zullen over prioriteiten moeten praten en over hetgeen wij aandurven. Ons staan dus zeker emotionele gesprekken te wachten.

Kan de tekst uit de 1^e brief van Petrus, die wij net hebben gehoord, ons daarbij van dienst zijn?

Deze tekst begint immers met de woorden: *Het einde van alles is nabij.* (1 Petrus 4:7)

Op een bepaalde manier treffen deze woorden vandaag het levensgevoel van vele mensen.

Natuurlijk: Toen de brief geschreven werd, brachten deze woorden de verwachting tot uitdrukking dat Jezus elk moment terug zou komen en dat alles, wat mensen kenden, daardoor tot een einde zou komen. Deze verwachting is bij velen van ons – laten wij eerlijk zijn – niet meer zo sterk aanwezig.

En toch: Vele mensen hebben tegenwoordig het gevoel dat dingen tot hun einde komen - in de kerk én in de wereld.

Bij de voorbereidende gesprekken voor deze Synode hebben wij, leden van het Provinciaal Bestuur, vaker gehoord, dat de EBG géén toekomst heeft: steeds minder leden, niet genoeg geld en een samenleving die aan het geloof geen waarde meer hecht.

Anderen voorspellen in deze dagen het einde van de Europese cultuur, zoals wij die kennen. Zij zien deze cultuur in de toekomst bedreigd door Moslims, die als migranten naar Europa komen.

En als wij in het nieuws over klimaatverandering horen, dan denken wij weleens dat het sneller kan gaan, dan wij denken. Het kan voorbij zijn met deze wereld: Extreme weersomstandigheden nemen immers toe.

Dus het zijn niet alleen gelovigen, die zeggen: *Het einde van alles is nabij.* (1 Petrus 4:7)

Is het dan überhaupt zinvol om te spreken over

De EBG, klaar voor de toekomst?

De 1^e brief van Petrus doet een duidelijke oproep aan de christenen van zijn tijd. En wanneer wij de woorden vandaag horen, zijn ze ook voor ons bedoeld:

Kom daarom tot bezinning en wees helder van geest. (1 Petrus 4:7)

Tot bezinning komen... helder van geest. Een belangrijke oproep aan het begin van onze Synode, maar meer nog: een belangrijke oproep voor ons allemaal: Kom tot bezinning, wees helder van geest. Loop niet degenen achterna, die angst en haat verspreiden. Laat je niet ontmoedigen door alles wat tegenzit. Blijf open staan voor de relatie met God, bidt.

Waarom deze oproep?

Omdat wij – leerlingen van Jezus – een opdracht hebben:

Laat ieder van u de gave die hij van God gekregen heeft, gebruiken om de anderen daarmee te helpen, zoals het goede beheerders van Gods veelsoortige gaven betaamt. (1 Petrus 4:10)

Wij moeten “goede beheerders” zijn van Gods veelsoortige gaven. “Rentmeesters” staat hier eigenlijk of nog beter “economen”. Dat past niet helemaal bij ons beeld van rentmeesters. Voor ons zijn rentmeesters meestal mensen, die geld oppotten, altijd bezuinigen en geen geld willen uitgeven. Hoezo gebruikt de brief dan het beeld van de rentmeesters van de veelsoortige gaven van God? De gaven van God mogen toch niet op een spaarrekening gezet worden? Zij moeten uitgedeeld worden.

Misschien heeft dit beeld wel te maken met een onterecht vooroordeel over rentmeesters en economen. In waarheid zijn rentmeesters mensen, die naar middelen zoeken, waarmee huidige en toekomstige taken gefinancierd kunnen worden. Maar: Zij moeten ons ook eraan herinneren, dat wij – als de middelen beperkt zijn – prioriteiten moeten stellen.

Echter, als rentmeesters van de veelsoortige genadegaven van God zijn wij in een geheel andere situatie. De schrijver van de brief wil ons eraan herinneren, dat wij van God een overvloed aan gaven ontvangen. Er is genoeg, om alles te kunnen doen, wat God met ons en door ons wil doen.

Maar de gaven zien wij vaak genoeg niet. Wij moeten de veelsoortige gaven in de gemeenten opsporen en zichtbaar maken. Wij moeten mensen bemoedigen met hun gaven voor de dag te komen. Wij mogen aan elkaar doorgeven, dat iedereen van God gaven heeft gekregen ***om de anderen daarmee te helpen*** (1 Petrus 4:10). Hoe vaak horen wij in de gemeenten niet: Ik kan toch niets bijdragen... Ik ben te oud en kan niet meer uit huis. Of jong en te druk met carrière of gezin en heb weinig tijd.

In de 1e brief van Petrus lezen wij: iedereen heeft tenminste één gave van God ontvangen. En die mogen wij uitdelen, benutten, vruchtbaar maken. Niet alleen voor de opbouw van de gemeente. Maar heel breed ***om de anderen daarmee te helpen*** (1 Petrus 4:10). Op die manier zetten wij voort, wat Jezus tijdens zijn aardse leven heeft gedaan: Hij was de mensen toegewijd. Hij heeft mensen in de verdrukking beschermd. Jezus heeft vrouwen een plaats gegeven in een door mannen gedomineerde samenleving. Hij heeft mensen een tweede kans gegeven en zondaars uitgenodigd aan tafel bij God. Daarom zijn wij kerk: Om het werk van onze Heer voort te zetten. Alleen een kerk, die haar gaven inzet om – zoals Jezus – bij de mensen te zijn,

is een kerk, die klaar is voor de toekomst. Daarom worden de gaven samengevat met de woorden: ***Heb elkaar vóór alles innig lief, want liefde bedekt tal van zonden*** (1 Petrus 4:8). Het is de liefde van Jezus, zijn manier van omgaan met de mensen, die ook onze kerk toekomst geeft, die onze tekortkomingen te boven gaat.

Misschien is het daarom, dat naast het gebed, de preek, en de diaconie vooral één gave in de 1e brief van Petrus speciaal genoemd wordt: De gastvrijheid.

In de Griekse tekst van het Nieuwe Testament staat voor “gastvrij” het woord “philoxenos”. De “philoxenos” is letterlijk vertaald de liefhebber van het vreemde of van de vreemdelingen. Eén van de gaven van God, die in de 1e brief van Petrus uitdrukkelijk wordt genoemd, is dat wij in staat worden gesteld de vreemdelingen lief te hebben en vreemdelingen gastvrij op te nemen.

Voor ons als Synode van de ECP een heel belangrijke gave in twee opzichten:

Ten eerste dragen wij als kerk de verantwoordelijkheid om op te komen voor een gastvrije samenleving, waar vreemdelingen welkom zijn. Daarmee staan wij lijnrecht tegen de tendens tot afsluiting van Europa en tegen de opkomende haat op alles wat vreemd is. Maar wij moeten bezonnen en bedachtzaam zijn en helder zijn van geest: door de komst van vreemdelingen verandert Europa en wij zullen samen met de nieuwe Europeanen naar de identiteit van ons continent moeten zoeken.

Ten tweede staan wij steeds weer voor de taak om de Broedergemeente open te stellen voor mensen, die op zoek zijn. Mensen, die een plek zoeken voor hun levensvragen en een zinvolle invulling van hun bestaan – deze mensen kunnen wij met hun gaven welkom heten als wij bereid zijn ook veranderingen in onze eigen kerk toe te laten.

Zusters en broeders,

Het einde van alles is nabij. (1 Petrus 4:7) Dat is sinds 2000 jaar het motto van christenen. Want wij leven in de verwachting van de toekomst, die Jezus Christus zal schenken. Hij wil deze wereld veranderen. En wij zijn gevraagd om onze gaven in te zetten voor de anderen. Onze focus is niet de Broedergemeente alleen, het is de wereld van onze Heer Jezus Christus.

Want zo doet u alles tot eer van God, dankzij Jezus Christus, aan wie alle eer en macht toekomt, voor eeuwig. Amen. (1 Petrus 4:11)